

1867-08-31

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Mentioned people:

H.C. Aggersborg
Molly Bech
Nanny Bech
Elisabeth Boisen
Meta Boisen
N. F. S. Grundtvig
Janus la Cour
Orla Lehmann

Archive:

Mappe 4 nr. 34a-b

TRANSCRIPTION

Mappe 4 nr. 34 a

Den 31te August 1867

Min kjære Mand!

Saa kan Du ikke faae dette Brev førend paa vor Bryllupsdag; jeg havde dog troet, jeg skulde have faaet et foruden [skrevet] til den Dag, men saa kan jeg skrive paa selve Dagen, ikke sandt? Nu begynder jeg at glæde mig forskrækkeligt til at faae Dig hjem, aa! gid Du snart var færdig! men Veiret er jo nu igjen saa afvexlende, godt nok idetheletaget, men jeg er bange for, at det dog kniber for Dig Du lille Mand; skal Du da have saa grumme meget? Det er sandt,

Grosser le Mair havde spurgt Onkel Christian, om Du ikke tænker paa ham; bare Du havde fire Hænder.

Det er godt nok og sige, at jeg skal fortælle, men Politik maa Du have mig undskyldt i; vil Du have Fædrelandet over, saa skal jeg besørge det, men fortælle det er virkelig umuligt. Saa

[Du har vel faaet Pengene? jeg sendte dem til la Cour]

●2●

meget kan jeg sige, at der ikke [er] noget stort at glæde sig over. I Sønderjylland vælger de til Nationalforsamling eller hvad hedder det. Ja, Franskmændene! jeg saa eller hørte ikke noget til dem, men Folk var helt Tossede af Begejstring, og meget smukt var alt fra først til sidst. Jeg kan ikke huske naar jeg sidst skrev, det var vist i Søndags. Den Eftermiddag var Svend og Laura her; de

havde gjort en fornøielig Tour til Stokholm, hun har det ret godt, nu skal de ligge lidt paa Landet her i Nærheden.

Om Mandagen var Johan og Minna her, og det endte med en meget alvorlig Samtale, hvor vi saa begge sider blev varme, men jeg fik ikke sagt, hvad jeg vilde, jeg havde en Følelse af, at der var noget der maatte klart udtales, og derfor gik jeg ind til Minna om Onsdagen, men traf hende desværre ikke hjemme, saa nu dør det vel hen.

Om Thirsdagen var jeg om Morgenens henne paa Kirkegaarden med Meta, hun saa saa yndig ud, da hun sad paa Sengekanten med klæder paa, saa blev hun lagt ind i en Droske og vi kørte ganske [?]

●3●

Meget vemodigt var det kan Du vel nok tænke. Om Eftermiddagen blev hun saa igjen lagt i en Vogn og flyttede saa ind; jeg havde faaet Nøgler og Tegn, saa hun kørte ad Langelinie, men Tænk! lige som hun skulde

afsted, samlede der sig en Taage saa tæt, at hun ikke kunde see spor af Strand, det var meget kjedeligt, men saa morede det hende at see Holmens Kanal og alt det der, som hun jo aldeles ikke kjendte. Her var tomt og uhyggeligt da hun var borte, men nu gjør det dog godt at komme i de gamle Folder igjen. Fru Grundtvig har kjøbt store Tuborg, Køsters og Høgsbroe skal boe i de smaa Huse, der hører til; endnu et halv Aar bliver Embedet staaende. I Onsdags fulgtes jeg først Kathrine til Selmers, det var E. Fødselsdag, K. glædede sig saa meget, at hun Thirsdag Eftermiddag sagde "jeg maa skynde mig at faae sovet". Derfra gik jeg til E.Hansens. Han er kommet hjem og har det akkurat som sædvanligt; lille Marie Magdalene laae af Gastrisk feber, (igaar hørte jeg af [?], at Lægen var betænkelig) Magdalene var overanstrengt, men saa velsignet

●4●

ud; jeg er meget bedrøvet for dem, nu har jeg skrevet til Kristiane om at lade mig lidt vide.

Derfra gik jeg saa som sagt til Johans, og saa til Lehmanns, hvor Molly havde bedet mig til Middag. Jeg havde det meget rart derude vi spadserede i Søndermarken, Veiret var deiligt, der var ikke Spor af Tordenveir, men det er sandt, det maa have været da vi havde den stærke Taage her, da var der nok noget underligt i Luften.

Der var Studenter til Middag, jeg kan forstaae at det maa more dem at komme saadan stadigt til Lehmann, han var meget elskværdig; Maler Rosentand var der ogsaa, han har malet et Billede, den gamle Heiberg, der tager Afsked med Rabek og hans Kone udenfor Frederiksberg Slot ved Solnedgang, urolig Luft (mon Lehmann har bestilt den) uheldsvarslenende som han sagde. Jeg syntes ellers nok om Billedet. Om Aftenen spaserede Nanny Elisabeth Boisen og jeg hjem; efter i tæt sluttet Række at have passeret den bælgmørke Have.

●5●

[Mappe 4 nr. 34 b]

Thorsdag Middag var vi ovre hos Lise, havde det meget hyggeligt og godt, i næste Uge kommer Onkel nok hjem, han lider forfærdeligt af Varme og lever frygtelig dyrt, men har da ogsaa moret sig ved hvad han seer. FASTER er temmelig trykket af Anes Luner, man er nær ved at blive ond paa hende, naar man hører om alle hendes Urimeligheder, men der er Synd for hun har det værst selv, hun er en Stakkel man maa beklage og ønske at der maatte gaae noget op for hende.

Igaar var FASTER her, det var den første ordentlige Dage jeg har havt hende; om Eftermiddagen kom de andre herover, Luise Johansen er hos dem og

saa den unge Hr Johansen, naar han kommer fra Hobro, er det altid meget vitigere med ham end ellers, der bliver han feteret.

Jeg har været saa opofrende, kan jeg vist kalde det, at tilbyde Cruusberg at boe her, da jeg hørte han vilde en Tour til Kbh. (Du maa ikke sige det til Nogen, men jeg har fortrudt det) det

●6●

forekom mig nødvendigt at gjøre det, da vi talte sammen i Præstø; han kommer nu I morgen, uvist hvor længe, han pleier jo dog kun at blive nogle Dage og Elisabet kommer med.

Nu vil jeg slutte Brevet imorgen, naar Børnene faaer skrevet.

Søndag.

Fru Køster sagde idag, at nu er Grundtvig kommet saa vidt, at han selv føler han har været syg, saa der er en virkelig Bedring at glæde sig over. Jeg blev glad, men det stod saa levende for mig, at deri ogsaa kan være en Fristelse for os, saa vi glæder os for meget timeligt ved at faae ham tilbage, saa jeg kunde kun bede, i hvad der skeer, lad det være til Din Ære, Herre! Hvor vi dog, intet Øieblik kan undvære hans Hjælp!

Nu fik jeg Brev fra Magdalene; det er Gud være lovet! bedre med den lille Pige. Margrete Rode har faaet en Søn, men jeg veed ikke mere; det stod i M. Brev.

Til Din Fornøielse kan jeg lade Dig vide at Meta med megen Interesse læste Aalborgposten; men nu bliver den igjen miskjendt og misbrugt.

I Tanken omfavner jeg Dig mange Gange om Dagen, ogsaa paa Thirsdag. Din G.

du; jeg er meget bedrøvet for dem,
men har jeg prøvet at henvende mig
at lade mig lide.

Derfor gik jeg som sagt til Bohus
og som til Lehmanns, hvor Kalle
havde været mig, til Skole. Jeg
havde det meget svært derinde, vi
gjorde i Lærermærken, tænt
en del, der var ikke oppe af
Tønderne, men det er sandt, det
var her var det de vi havde den
Store Tæppe her, de var der nok
nemt indelagt i Læsten. Der var
Læstent til Skole, jeg kan fortælle
at det var mere dem at komme
indenfor indtil til Lehmann, hvor
var meget almindelig, i Kalle
København var der også her
her var et B. Læst, den
gamle Hæder der Tæppe Læst
med Hæder og hans Kone
indenfor Tønderne Læst ved
Læstgang, under Læst (man
Lehman har bestemt den) indelagt.
Havde som her sagde. Jeg syntes
eller nok en B. Læst.

En Aften spiste Kalle og
Børger og jeg, efter i det sidste Børger
at have påført den ualgjorte Hæder.

Den 31te Aug. 1867

jeg var meget
indlagt, først som
indlagt, først som

Min kjære Mand!

Har du ikke tænkt paa dette Bør
først som den Bryllupsdag;
jeg havde dog tænkt, jeg havde
tænkt at fortælle dig den Dag,
men som kan jeg sige paa alle
Dagen ikke sandt. Du ved
jag et glødt mig for skoleligt, det er
hvor du lyder, så vil du snart
ver funder, men tænt er jo en
offen for afregning, godt nok
statistisk, men jeg er bange
for, at det dog kommer for dig
Du lille Mand, skal du da have
paa gomme meget? det er sandt
forske le har havde smagt
Tæst Kristian, som du ikke tænke
for ham; har du havde fire
Hæder.

Det er godt nok og lige, at jeg
skal fortælle, men taler ikke
Du have mig i Hæder; vil
Du have tænke det over, som
skal jeg fortælle det, men fortælle
det er virkelig ualmægtigt. Har

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 4 Nr. 344

meget kan jeg sige, at der ikke noget meget uventet i det, som du
fortæller om, og som jeg over. I søndag.
Lad mig sige, at Nationalforening
eller hvad det er. De Frankmande
og jeg alle hørte ikke noget til dem
men folk var alle tæppe af Omgivelser
og meget enkelt var det for mig
til fortælle.
Jeg kan ikke huske, naar jeg først kom
til vor i i søndag. Den eftermiddag
var søndag og søndag var, de havde gjort
en formidelig Tour til Stockholm
der, som det var godt, en del af, og
det var endelig der i Stockholm.
Den mandag var Johan og hans
der, og det endte med en meget alvor
lig Gentile, hvor vi var lige siden den
morne, men jeg, som ikke fortæller, hvad jeg
ville, jeg havde en Tidsfrist af det
var meget lidt, men det blev indtænkt
og derfor gik jeg ind til kirken om
onsdag, men trof dem derovre
ikke hjemme, som en dals ret ud
der.
Om tirsdag var jeg i den og her det skete
om morgenen kunne jeg ikke gøre det
med det, som jeg var god, og da
hun var på en lang kante med klod
en, som blev hun lagt i ind i en
Ovnske og vi gjorde ganske enkelt.
Det var meget tydeligt, men jeg
monde det end, at jeg Holmen
kunne og alt det der, som hun
skulle ikke kjende. Der var lidt
og ubegribeligt da hun var lidt, men
en stor del af det godt et kommer
af gamle Tider i den. Den gamle
her bjørst store Tønder, Løfter og Tøge
tro, som var i de gamle Tøge, der
hvor til; enden at alle har den
indvirket fremme.
I Onsdag kom jeg først Katis
til Holmen, det var C. Fjeldberg, L.
glædede jeg mig, at hun tirsdag
eftermiddag havde jeg en stor
mig et par foret i. Derfor gik
jeg til L. Hansen; han er kommet
og her det skete som før
Lille Marie (Kjeldsen) Lise
og Gestrup (Kjeldsen) (Kjeldsen) i et
at hun var betændt i Hovedet
der overværet, men jeg var vellyst

Thursday Mid Day var vi oore hos
Life, havde det meget hyggeligt og
godt, i natte Age kommer Oskel
nok hjem, han bliver forfordelt
af Varne og lever frygtelig dygt,
men har da ogsaa maaret sig
ved hvad han far. Fatter er
temmelig trykket af Aars Løner,
man er nok ved et bliv ind
aa ham, naar man hører om
alle hendes Urimeligheder, men det
er synd for ham har det værst
får, hun er en stakket man man
beklage og ønske at der maatte gaa
nagt op for hende.

Igen var Fatter her, det var den
første ordentlige Dage jeg har haft
hende, om Eftermiddagen kom de andre
herover, Lise Pohnsen er hos dem
og saa den unge H. Pohnsen, naar han
kommer fra Hobro, er det altid
meget vigtigere med ham end ellers,
der bliver han pænt.

Jeg har været saa opaffrænde, kan
jag sige kaldet det, at tillyde Cronenberg
at bære her, da jeg hørte han vilde om
Tour til Hls. (Du må ikke sige det til
Nogen, men jeg har fortælt det) det

forekom mig nødvendigt at gjøre
det, da vi talte sammen i Profts;
han kommer en time morgen, uagt
hvort lange, han pleser jo dog kun
et eller nogle Dage; og Elisabet
kommer med.

Så vil jeg skutte Broet: morgen,
naar Børnene faar Skole.

Søndag.

Fra Løften sagde idag, at en er
Grundtvig kommer saa vist, at
han selv føler han har været syg,
saa der er en virkelig Bedrøvelse
at gløds sig over. Jeg blev glad, men
det stod saa levende for mig, at der ogsaa
kan være en Tristesse for os, saa vi glæder
os for meget. Tilnærmelse ved at faa ham
tilbage, saa jeg kunde ham bede, i hvad
der skæer, lad det være til D. i Bre. Mors.

For idag i det Billede kan man se
hans Tids.

Skulde jeg Brev fra Margarete; det er
Godt og Løst! bedst med den lille
Sige. — Margarete Rose har faaet

en Pui, men jeg ved ikke mere; det
stod i Mrs. Brev.

Til Den Fornøjelse kan jeg lade Dig
vide, at Meta med miger. Hutterne
løste Aalborgspøtten; men en bliver
den i sin virksomhed og virksomhed.

Tanken omfaraer jeg Dig mange
Gange om Dagen, ogsaa paa Thorsh.

Don. 3.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 4 Nr. 346